Podstawy języka JAVA

Wykład nr 5 – Pola i metody statyczne. Parametry metod. Dzienniki w Java.



Java – pola statyczne

- Na wcześniejszych wykładach przedstawiono przykłady wykorzystania funkcji main. Zawsze opatrzona była ona modyfikatorem static.
- W danej klasie może być tylko jeden egzemplarz pola określanego jako statyczne.
- W przeciwieństwie do pól statycznych, każdy obiekt klasy ma własną kopię pól, które nie są statyczne.
- Przykładem wykorzystania pola statycznego jest nadawanie unikalnych numerów id dla każdego nowo tworzonego pracownika.

Java – pola statyczne

```
public class Employee {
    private static int globalID=1;
    public int ID;
    private String name;
    private String surname;
    public Employee(String name, String surname)
        ID=globalID;
        globalID++;
        this.name=name;
        this.surname=surname;
                                              public class Main {
                                                  public static void main(String[] args) {
                                                       Employee e=null;
                                                      for(int i=0;i<100;i++)</pre>
                                                           e = new Employee("a", "b");
                                                      System.out.println(Employee.globalID);
```

Java – pola statyczne

- Każdy obiekt klasy Employee będzie miał własne pole ID.
- Pole globalID jest współdzielone przez wszystkie obiekty klasy Employee.
- Przykładowo jeżeli zostanie utworzonych 1000 obiektów klasy Employee to powstanie 1000 składowych obiektu o nazwie ID, ale pole globalID będzie tylko jedno.
- Pole globalID będzie istniało jeżeli nawet nie zostanie utworzony żaden obiekt klasy Employee.
- Pole globalID należy do klasy, a nie konkretnego obiektu.

Java – stałe statyczne

- Zmienne statyczne wykorzystuje się w małej ilości przypadków.
- Dużo częściej wykorzystuje się stałe statyczne.
- Przykładowo w klasie Math znajduje się stała statyczna PI, do której dostęp można uzyskać poprzez Math.PI.
- Stała statyczna określana jest słowami kluczowymi static final.

```
public class Math
{
    . . .
    public static final double PI = 3.14159265358979323846;
    . . .
}
```



Java – stałe statyczne

- Gdyby słowo kluczowe static zostało pominięte to PI byłoby zwykłym polem klasy Math.
- W związku z tym dostęp do tego pola odbywałby się poprzez obiekt klasy Math.
- Dodatkowo każdy obiekt tej klasy miałby składową PI.
- Innym przykładem często używanej stałej statycznej jest System.out.
- Jej deklaracja w klasie System wygląda następująco:

```
public class System
{
    . . .
    public static final PrintStream out = . . .;
    . . .
}
```



Java – metody statyczne

- Metody statyczne nie działają na obiektach!
- Przykładem metody statycznej jest metoda pow z klasy Math.
- Wywołanie Math.pow(x,a) powoduje podniesienie x do potęgi a.
- Do wywołania tej metody nie jest potrzebny żaden obiekt klasy Math.
- Innymi słowy, nie ma parametru niejawnego (obiektu, na rzecz którego wywoływana jest metoda).
- Metody statyczne najprościej zapamiętać jako metody, które nie mają parametru this.

Java – metody statyczne

- Przykładowo metoda statyczna w klasie Employee nie ma dostępu do zmiennej ID, ponieważ nie działa ona na obiektach.
- Metoda statyczna ma natomiast dostęp do pól statycznych w klasie Employee.

```
public class Employee {
    public static int globalID=1;
    public static int getGlobalID()
    {
        return globalID;
    }
    public Employee()
    {
        }
}
```

```
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        int id = Employee.getGlobalID();
        System.out.println(Employee.getGlobalID());
    }
}
```



Java – metody statyczne

- Metody statyczne mają dwojakie zastosowanie:
 - Kiedy metoda nie wymaga dostępu do stanu obiektu, ponieważ wszystkie wymagane jej parametry są dostarczane w postaci parametrów jawnych np. Math.PI
 - Kiedy metoda wymaga jedynie dostępu do pól statycznych swojej klasy (np. zwiększanie ID pracowników).



Java – metoda main

- Metody statyczne można wywoływać nie mając utworzonego żadnego obiektu klasy.
- W ten sposób np. wywołuje się Math.pow.
- Właśnie z tego powodu, że nie jest potrzebny obiekt do wywołania metody statycznej, metoda main jest statyczna.
- Metoda main nie działa na żadnym obiekcie.
- Przy uruchamianiu programu, nie ma w nim powołanych żadnych obiektów.
- To właśnie metoda main odpowiedzialna jest za tworzenie i uruchamianie obiektów wymaganych przez program.

Java – metoda main

- Każda klasa może posiadać własną metodę main.
- Jest to bardzo użyteczny mechanizm do przeprowadzania testów jednostkowych.
- W celu uruchomienia metody main w klasie Employee należy wykonać polecenie java Employee. Jeżeli klasa Employee jest częścią większej aplikacji i zostanie uruchomione polecenie java Aplikacja to metoda main w klasie Employee zostanie pominięta.



- Istnieją różne sposoby przekazywania parametrów do metod (lub funkcji) w różnych językach programowania.
- Termin wywołanie przez wartość (ang. call by value) oznacza, że metoda odbiera tylko wartość dostarczoną przez wywołującego.
- Termin wywołanie przez referencję (ang. call by reference) oznacza, że metoda odbiera lokalizację zmiennej dostarczonej przez wywołującego.
- W związku z tym metoda może zmodyfikować wartość zmiennej przekazanej przez referencję, ale nie może tego zrobić ze zmienną przekazaną przez wartość.

- Termin wywołanie przez nazwę (ang. call by name) ma już tylko znaczenie historyczne, ponieważ żaden ze współczesnych języków programowania nie wykorzystuje tego sposobu przekazywania parametrów do metod.
- W Java zawsze stosowane są wywołania przez wartość.
- Oznacza to, że metoda otrzymuje kopię wartości wszystkich parametrów, a więc nie może zmodyfikować wartości przekazanych do niej zmiennych.



• W przedstawionym przykładzie, wiadomo że po wykonaniu metody raiseSalaray, wartość zmiennej percent będzie wynosiła 10.

```
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        Employee e=new Employee("Adam","Adamiak");
        int percent=10;
        e.RaiseSalary(percent);
    }
}
```

 Niezależnie od implementacji metody RaiseSalary w klasie Employee programista ma pewność że wartość percent po wykonaniu metody będzie wynosiła 10.

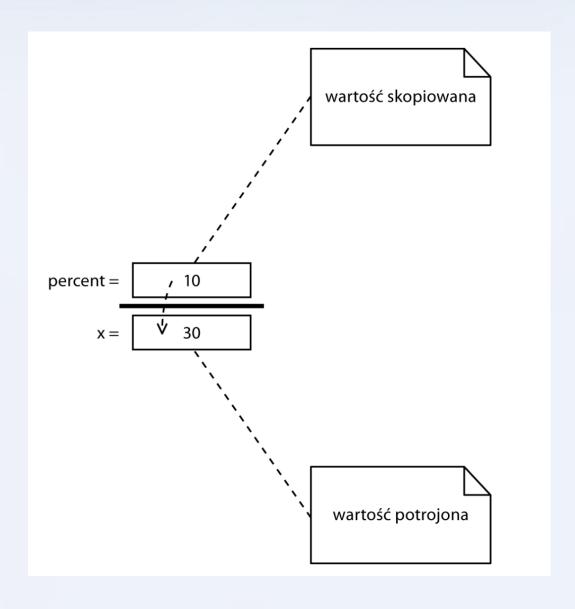


- Metoda RaiseSalary próbuje potroić wartość przekazanego parametru, jednak zmienna percent po jej wykonaniu dalej ma wartość 10.
- Kroki wykonania przedstawionego fragmentu kodu są następujące:
 - Parametr x inicjowany jest kopią wartości zmiennej percent.
 - Wartośc zmiennej x jest potrojona i wynosi 30, ale zmienna percent dalej ma wartość 10.
 - Metoda kończy działanie, a zmienna x nie jest używana.

```
public static void RaiseSalary(int x)
{
    x = 3*x;
}
```

```
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        int percent=10;
        Employee.RaiseSalary(percent);
    }
}
```





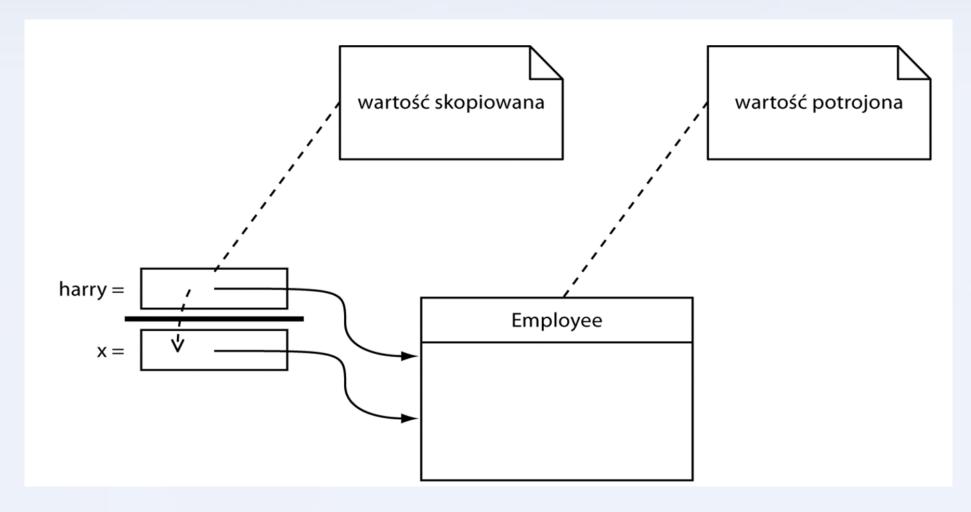


- W Java są jednak dwa rodzaje parametrów metod:
 - Typy podstawowe,
 - Referencje do obiektów.
- Z poprzedniego slajdu wiadomo już, że nie można zmienić wartości parametru typu podstawowego.
- Inaczej wygląda sytuacja w przypadku parametrów typu obiektowego.
- Można w bardzo prosty sposób napisać metodę, która potraja pensję pracownika.

```
public static void main(String[] args) {
    Employee harry = new Employee("Adam","Adamski");
    System.out.println(harry.getSalaray());
    Employee.RaiseSalary(harry);
    System.out.println(harry.getSalaray());
}
```

```
public static void RaiseSalary(Employee x)
{
     x.salary=3*x.salary;
}
```

- W przedstawionym przykładzie kolejność wykonywania jest następująca:
 - Zmienna x inicjowana jest kopią wartości obiektu harry tzn. referencją do obiektu.
 - Metoda RaiseSalary wywoływana jest na rzecz tej referencji.
 Pensja obiektu klasy Employee, do którego odwołują się zmienna harry oraz zmienna x jest zwiększana.
 - Metoda kończy działanie i zmienna x nie jest już używana.
 Zmienna harry natomiast dalej odwołuje się do obiektu, którego pensja została zwiększona.





- Napisanie metody, która zmienia stan parametru w postaci obiektu jest czynnością prostą i bardzo często wykorzystywaną w Java.
- Prostota wynika z tego, że metoda odbiera kopię referencji do obiektu. Zarówno oryginalny obiekt jak i kopia refrencji odwołują się do tego samego obiektu.
- W wielu językach programowania metody do metod można przekazywać zarówno przez wartość jak i referencję.
- Niektórzy programiści twierdzą, że w Java dla obiektów stosowane jest wywołanie przez referencję.
- Jest to nieprawda.

 W klasie Employee napisano metodę, która zamienia ze sobą dwa obiekty.

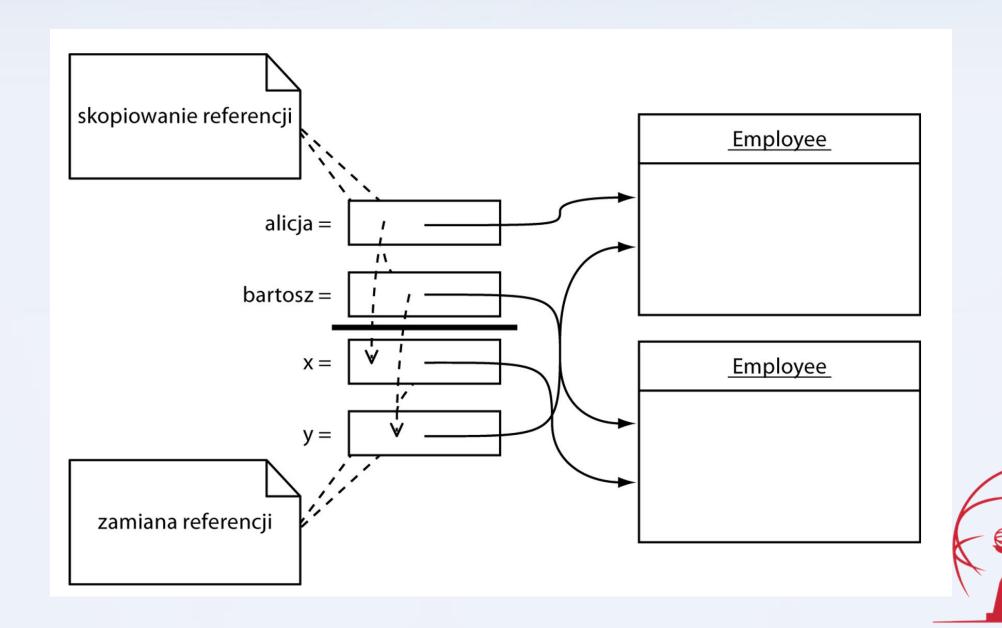
```
public class Employee {
    private String name;
    public Employee (String name)
        this.name=name;
    public static void swap (Employee x, Employee y)
        Employee tmp=x;
        x=y;
        y=tmp;
        System.out.println(x.name);
        System.out.println(y.name);
    public String getName()
        return this.name;
```

```
public class Main {
   public static void main(String[] args) {
        Employee a = new Employee("alicja");
        Employee b = new Employee("bartosz");
        Employee.swap(a, b);
        System.out.println(a.getName());
        System.out.println(b.getName());
    }
}
```

bartosz alicja alicja bartosz



- Gdyby w Java stosowane były wywołania przez referencję to obiekty a i b zostałyby zamienione miejscami.
- Przedstawiona metoda swap nie zmienia jednak referencji do obiektów przechowywanych w zmiennych a i b.
- Parametry x i y metody swap są inicjalizowane kopiami referencji.
- Po zakończeniu działania metody zmienne x i y wychodzą z użycia,.
- Oryginalne zmienne a i b nadal odwołują się do tych samych obiektów, do których odwoływały się przed wywołaniem metody swap.



- Zasady dotyczące tego co można, a czego nie można zrobić z parametrami metod w Java:
 - Metoda nie może zmodyfikować parametru typu podstawowego.
 - Metoda może zmienić stan obiektu przekazanego jako parametr.
 - Metoda nie może sprawić, aby parametr obiektowy zaczął odwoływać się do innego obiektu.



- Programiści bardzo często wypisują na ekran zmienne lub komunikaty w celu sprawdzania poprawności działania.
- Po zdiagnozowaniu problemu taka linia jest zazwyczaj komentowana, bądź usuwana z programu.
- API (ang. Application Programming Interface) o nazwie Logging pozwala uniknąć wyżej opisanych sytuacji.
- Zalety API Logging:
 - Możliwość łatwego włączenia/wyłączenia wybranego poziomu bądź wszystkich rekordów w dzienniku.
 - Rejestracja danych jest bardzo mało kosztowna, co oznacza że jej pozostawienie w aplikacji powoduje minimalne opóźnienia.

- Rekordy dziennika można wysyłać do różnych procedur obsługi, które np. wypiszą je na ekran lub zapiszą do pliku.
- Zarówno rejestratory (ang. logger) jak i procedury obsługi dziennika umożliwiają filtrowanie rekordów. Filtr pozwala na odsiewanie niepotrzebny zapisów za pomocą kryteriów podanych przez programistę.
- Rekordy w dzienniku mogą być formatowane w różny sposób np. zwykły tekst lub XML.
- Aplikacja może posiadać wiele rejestratorów, ułożonych w hierarchicznej strukturze.

 Podstawową operacją, która pozwala na zapis do dziennika jest wywołanie metody na obiekcie globalnego rejestratora.

```
import java.util.logging.Level;
import java.util.logging.Logger;

public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        Logger.getGlobal().setLevel(Level.INFO);
        Logger.global.info("To jest wiadomość dziennika");
    }
}
```

gru 07, 2018 11:41:02 PM Main main INFO: To jest wiadomość dziennika

- Przed pierwszym logowaniem wymagane jest ustawienie poziomu logowania dziennika za pomocą metody setLevel.
- Wyłączenie logowania do dziennika uzyskuje się poprzez następujący zapis w kodzie programu:

Logger.getGlobal().setLevel(Level.OFF);



W najnowszej wersji Java logowanie odbywa się za pomocą:

```
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        Logger.getGlobal().log(Level.INFO, "To jest wiadomość");
    }
}
```

- Wykorzystanie globalnego logger w całej aplikacji nie jest jednak dobrym podejściem.
- Bardzo często konieczne jest logowanie informacji o różnych poziomach w ramach różnych klas.
- W tym celu należy powołać własne obiekty loggerów.

W najnowszej wersji Java logowanie odbywa się za pomocą:

```
public class Main {
    private static final Logger MainLogger = Logger.getLogger("MainLogger");
    public static void main(String[] args) {
        MainLogger.log(Level.INFO, "To jest wiadomość MainLogger");
    }
}
```

gru 07, 2018 11:53:35 PM Main main INFO: To jest wiadomość MainLogger

- Loggery mogą tworzyć hierarchię dziedziczenia np. MainLogger -> MainLogger.potomek.
- Potomne loggery dziedziczą np. poziom logowania.

- Istnieje siedem poziomów ważności komunikatów:
 - SEVERE,
 - WARNING,
 - INFO,
 - CONFIG,
 - FINE,
 - FINER,
 - FINEST.
- Domyślnie dla loggerów są właczone trzy pierwsze poziomy.
- W celu wykorzystania pozostałych należy wywołać metodę setLevel z parametrem, który odpowiada wybranemu poziomowi komunikatów.

Następujące wywołanie:

Spowoduje, że logowane będą wszystkie komunikaty od poziomu FINE w górę.

- W celu włączenia wszystkich poziomów należy wykorzystać Level.ALL
- W celu wyłączenia wszystkich poziomów należy wykorzystać Level.OFF
- Każdy z przedstawionych poziomów posiada swoją własną metodę do logowania.
- Można również wywołać metode log, która przyjmuje poziom logowanego komunikatu.
- Loggery mogą tworzyć hierarchię dziedziczenia np. MainLogger -> MainLogger.potomek.
- Potomne loggery dziedziczą np. poziom logowania.



gru 08, 2018 12:01:36 AM Main main SEVERE: To jest poziom Severe gru 08, 2018 12:01:36 AM Main main INFO: To jest poziom INFO



```
public class Main {
    private static final Logger MainLogger = Logger.getLogger("MainLogger");
    public static void main(String[] args) {
        MainLogger.setLevel(Level.ALL);
        MainLogger.log(Level.SEVERE, "To jest poziom Severe");
        MainLogger.log(Level.INFO, "To jest poziom INFO");
    }
}
```

```
gru 08, 2018 12:07:01 AM Main main SEVERE: To jest poziom Severe gru 08, 2018 12:07:02 AM Main main INFO: To jest poziom INFO
```



- W domyślnym rekordzie dziennika znajduje się nazwa klasy i metody wywołującej logowanie zdarzenia. Informacje te są pobierane ze stosu wywołań.
- Maszyna wirtualna Java może jednak zoptymalizować wykonanie aplikacji i szczegółowe informacje nie będą dostępne.
- W celu przekazania szczegółowych informacji o metodzie oraz klasie wywołującej logowanie można wykorzystać metodę logp.

```
public class Main {
    private static final Logger MainLogger = Logger.getLogger("MainLogger");
    public static void main(String[] args) {
        MainLogger.setLevel(Level.ALL);
        MainLogger.logp(Level.INFO, "Main Class", "Metoda Main", "Przykład logp");
    }
}
```

gru 08, 2018 12:12:29 AM Main Class Metoda Main INFO: Przykład logp



- Zapis do dziennika jest często wykorzystywany w celu rejestrowania wyjątków.
- Są dwie metody, które zapisują w dziennika opis wyjątku: throwing oraz log.

 Metoda throwing zapisuje informację na poziomie FINER i komunikat zaczyna się od słowa THROW.

- Domyślnie rejestratory wysyłają rekordy do obiektu typu ConsoleHandler, który drukuje przesłanie wiadomości w strumieniu System.err.
- Rejestrator wysyła rekord do nadrzędnego obiektu Handler, a przodek najwyższego poziomu (o nazwie "") ma obiekt typu ConsoleHandler.
- Podobnie jak rejestratory, obiekty Handler mają poziomy rejestracji.
- W celu zapisania rekordu zarówno poziom rejestratora jak i obiektu Handler musi być ustawiony na odpowiedni poziom.
- Domyślny poziom domyślnego obiektu Handler ustawiony jest na INFO.

- W związku z tym nie jest możliwe logowanie zdarzeń np. na poziomie FINE.
- W celu zmiany poziomu obiektu typu Handler można dokonać zmianę w pliku konfiguracyjnym Java, bądź samemu powołać obiekt typu Handler.

```
import java.util.logging.ConsoleHandler;
import java.util.logging.Handler;
import java.util.logging.Level;
import java.util.logging.Logger;

public class Main {
    private static final Logger MainLogger = Logger.getLogger("MainLogger");
    public static void main(String[] args) {
        MainLogger.setLevel(Level.FINEST);
        MainLogger.setUseParentHandlers(false);
        Handler handler = new ConsoleHandler();
        handler.setLevel(Level.FINEST);
        MainLogger.addHandler(handler);
        MainLogger.finest("To jest poziom FINEST");
    }
}
```

gru 08, 2018 12:27:34 AM Main main FINEST: To jest poziom FINEST



- Domyślnie rejestrator wysyła rekordy zarówno do swoich własnych obiektów Handler, jak i obiektów Handler swojego przodka.
- Utworzony rejestrator jest potomkiem pierwotnego rejestratora, który wysyła wszystkie rekordy poziomu INFO lub wyższego do konsoli.
- W celu uniknięcia duplikatów komunikatów od poziomu INFO w zwyż, należy wywołać metodę useParentHandler z parametrem false.



```
public class Main {
    private static final Logger MainLogger = Logger.getLogger("MainLogger");
    public static void main(String[] args) {
       MainLogger.setLevel(Level.FINEST);
       MainLogger.setUseParentHandlers(true);
        Handler handler = new ConsoleHandler();
        handler.setLevel(Level.FINEST);
       MainLogger.addHandler(handler);
       MainLogger.info("To jest poziom INFO");
```

```
gru 08, 2018 12:31:37 AM Main main INFO: To jest poziom INFO gru 08, 2018 12:31:37 AM Main main INFO: To jest poziom INFO
```



- W celu wysyłania rekordów w inne miejsce niż konsola należy utworzyć inne obiekty typu Handler.
- API dzienników udostępnia dwa przydatne obiekty typu Handler: FilerHandler oraz SocketHandler.
- Obiekt typu Sockethandler wysyła logowane komunikaty do określonego hosta i na określony port.
- Obiekt typu FileHandler zapisuje rekordy do pliku.
- Plik zapisywany jest w lokalizacji użytkownika w formacie XML.
- Istnieje również możliwość podania ścieżki, gdzie plik dziennika ma zostać utworzony.

```
public class Main {
    private static final Logger MainLogger = Logger.getLogger("MainLogger");
    public static void main(String[] args) throws SecurityException, IOException {
        MainLogger.setLevel(Level.INFO);
        FileHandler file_handler = new FileHandler("c:\\java\\javahandler.xml");
        MainLogger.addHandler(file_handler);
        MainLogger.info("Info logger");
    }
}
```

```
<?xml version="1.0" encoding="windows-1250" standalone="no"?>
<!DOCTYPE log SYSTEM "logger.dtd">
<loq>
<record>
  <date>2018-12-07T23:37:52.496243800Z</date>
  <millis>1544225872496</millis>
  <nanos>243800
  <sequence>0</sequence>
  <logger>MainLogger</logger>
  <level>INFO</level>
  <class>Main</class>
  <method>main</method>
  <thread>1</thread>
  <message>Info logger</message>
</record>
</log>
```

gru 08, 2018 12:37:52 AM Main main INFO: Info logger



 Poniżej przedstawiono parametry konfiguracyjne obiektu typu FileHandler:

Własność konfiguracyjna	Opis	Wartość domyślna
java.util.logging.FileHandler.level	Poziom rejestracyjny obiektu Handler	Level.ALL
java.util.logging.FileHandler.append	Określa, czy handler powinien dopisywać dane do istniejącego pliku, czy dla każdego uruchomionego program otwierać nowy plik	false
java.util.logging.FileHandler.limit	Przybliżona maksymalna liczba bajtów, którą można zapisać w pliku, zanim zostanie otwarty kolejny (0 oznacza brak limitu)	0 (brak limitu) w klasie FileHandler, 50000 w konfiguracji domyślnego menedżera dzienników
java.util.logging.FileHandler.pattern	Wzorzec nazwy pliku dziennika. Zmienne wzorców zostały opisane w tabeli 11.2	%h/java%u.log
java.util.logging.FileHandler.count	Liczba dzienników w cyklu rotacyjnym	1 (brak rotacji)
java.util.logging.FileHandler.filter	Klasa filtru, która ma zostać zastosowana	Brak filtru
java.util.logging.FileHandler.encoding	Kodowanie znaków	Kodowanie platformy
java.util.logging.FileHandler.formatter	Formater rekordów	java.util.logging. ⊶XMLFormatter



- Domyślnie rekordy są filtrowane zgodnie z ich priorytetami.
- Każdy obiekt loggera oraz obiektu typu Handler może posiadać dodatkowy filtr rekordów.
- Definicja filtru polega na zaimplementowaniu interfejsu Filter i zdefiniowanu metody: boolean isLoggable(LogRecord record).
- Po przeanalizowaniu rekordu dziennika, stosując dowolne kryteria, zwracana jest wartość true, dla tych rekordów, które powinny trafić do dziennika.
- Przykładowo chcemy aby logowane były tylko rekordy INFO. W tym celu należy wywołać record.getMessage() i sprawdzić czy posiada słowo INFO.

 Instalacja filtra w rejestratorze lub obiekcie typu Handler polega na wywołaniu metody setFilter.

Należy pamiętać, że można używać tylko jednego filtra w danej

chwili.

```
public class Main {
    private static final Logger MainLogger = Logger.getLogger("MainLogger");
    public static void main(String[] args) throws SecurityException, IOException {
        MainLogger.setLevel(Level.INFO);
        MainLogger.setFilter(new MainFilter());
        MainLogger.info("Wiadomość bez poziomu");
        MainLogger.info("Wiadomość poziomu INFO");
    }
}
```

gru 08, 2018 12:50:24 AM Main main INFO: Wiadomość poziomu INFO

```
import java.util.logging.Filter;
import java.util.logging.LogRecord;
public class MainFilter implements Filter {
    public boolean isLoggable (LogRecord message)
        String msg = message.getMessage();
        if(msg.contains("INFO"))
            return true;
        else
            return false;
```



- Klasy ConsoleHandler oraz FileHandler tworzą zapisy dzienników w formie tekstu lub XML.
- Istnieje jednak możliwość zdefiniowana własnego formatu logów.
- W tym celu należy rozszerzyć klasę Formatter oraz przedefiniować metodę String format(LogRecord record).
- Informacje zawarte w rekordzie należy sformatować w dowolny sposób i zwrócić powstały łańcuch znaków.



- Zalecenia do stosowania dzienników:
 - 1. W prostej aplikacji najlepiej wykorzystać jeden rejestrator. Dobrym pomysłem jest nadanie mu takiej nazwy jak nazywa się główny pakiet w aplikacji.
 - 2. Przy domyślnych ustawieniach wszystkie komunikaty od poziomu INFO są zapisywane w konsoli. W celu zmiany poziomu należy go zmienić dla rejestratora oraz obiektu typu Handler.
 - 3. Komunikaty poziomów INFO, WARNING i SEVERE są wypisywane w konsoli. Należy je zatem stosować dla komunikatów, które mają znaczenie dla użytkownika aplikacji.



- Zalecenia do stosowania dzienników:
 - 3. Poziom FINE nadaje się doskonale dla komunikatów wykorzystywanych dla programistów. Wszędzie, gdzie programista chce wykorzystać System.out w celu wypisania komunikatu lepiej jest użyć logger.fine("komunikat").
 - 4. Dobrą praktyką jest logowanie wyjątków za pomocą loggerów.



Constructor Summary

Constructors

Modifier	Constructor and Description
protected	Logger(String name, String resourceBundleName)
	Protected method to construct a logger for a named subsystem.

Method Summary

Methods

Modifier and Type	Method and Description
void	addHandler(Handler handler) Add a log Handler to receive logging messages.
void	<pre>config(String msg) Log a CONFIG message.</pre>
void	<pre>entering(String sourceClass, String sourceMethod) Log a method entry.</pre>
void	<pre>entering(String sourceClass, String sourceMethod, Object param1) Log a method entry, with one parameter.</pre>
void	<pre>entering(String sourceClass, String sourceMethod, Object[] params) Log a method entry, with an array of parameters.</pre>
void	<pre>exiting(String sourceClass, String sourceMethod) Log a method return.</pre>
void	<pre>exiting(String sourceClass, String sourceMethod, Object result) Log a method return, with result object.</pre>
void	fine(String msg) Log a FINE message.
void	finer(String msg) Log a FINER message.

	Log a FINE message.
void	finer(String msg) Log a FINER message.
void	finest(String msg) Log a FINEST message.
static Logger	getAnonymousLogger() Create an anonymous Logger.
static Logger	<pre>getAnonymousLogger(String resourceBundleName) Create an anonymous Logger.</pre>
Filter	getFilter() Get the current filter for this Logger.
static Logger	getGlobal() Return global logger object with the name Logger.GLOBAL_LOGGER_NAME.
Handler[]	getHandlers() Get the Handlers associated with this logger.
Level	getLevel() Get the log Level that has been specified for this Logger.
static Logger	getLogger(String name) Find or create a logger for a named subsystem.
static Logger	<pre>getLogger(String name, String resourceBundleName) Find or create a logger for a named subsystem.</pre>
String	getName() Get the name for this logger.
Logger	getParent() Return the parent for this Logger.
ResourceBundle	getResourceBundle() Retrieve the localization resource bundle for this logger for the current default locale.
String	getResourceBundleName() Retrieve the localization resource bundle name for this logger.
boolean	getUseParentHandlers() Discover whether or not this logger is sending its output to its parent logger.

void	info(String msg) Log an INFO message.
boolean	isLoggable(Level level) Check if a message of the given level would actually be logged by this logger.
void	log(Level level, String msg) Log a message, with no arguments.
void	<pre>log(Level level, String msg, Object param1) Log a message, with one object parameter.</pre>
void	<pre>log(Level level, String msg, Object[] params) Log a message, with an array of object arguments.</pre>
void	<pre>log(Level level, String msg, Throwable thrown) Log a message, with associated Throwable information.</pre>
void	log(LogRecord record) Log a LogRecord.
void	<pre>logp(Level level, String sourceClass, String sourceMethod, String msg) Log a message, specifying source class and method, with no arguments.</pre>
void	<pre>logp(Level level, String sourceClass, String sourceMethod, String msg, Object param1)</pre> Log a message, specifying source class and method, with a single object parameter to the log message.
void	<pre>logp(Level level, String sourceClass, String sourceMethod, String msg, Object[] params) Log a message, specifying source class and method, with an array of object arguments.</pre>
void	<pre>logp(Level level, String sourceClass, String sourceMethod, String msg, Throwable thrown) Log a message, specifying source class and method, with associated Throwable information.</pre>
void	<pre>logrb(Level level, String sourceClass, String sourceMethod, String bundleName, String msg)</pre> Log a message, specifying source class, method, and resource bundle name with no arguments.
void	<pre>logrb(Level level, String sourceClass, String sourceMethod, String bundleName, String msg, Object param1)</pre> Log a message, specifying source class, method, and resource bundle name, with a single object parameter to the log message.
void	<pre>logrb(Level level, String sourceClass, String sourceMethod, String bundleName, String msg, Object[] params)</pre> Log a message, specifying source class, method, and resource bundle name, with an array of object arguments.
void	<pre>logrb(Level level, String sourceClass, String sourceMethod, String bundleName, String msg, Throwable thrown)</pre> Log a message, specifying source class, method, and resource bundle name, with associated Throwable information.
void	removeHandler(Handler handler) Remove a log Handler.

void	setFilter(Filter newFilter) Set a filter to control output on this Logger.
void	setLevel(Level newLevel) Set the log level specifying which message levels will be logged by this logger.
void	setParent(Logger parent) Set the parent for this Logger.
void	setUseParentHandlers(boolean useParentHandlers) Specify whether or not this logger should send its output to its parent Logger.
void	severe(String msg) Log a SEVERE message.
void	throwing(String sourceClass, String sourceMethod, Throwable thrown) Log throwing an exception.
void	warning(String msg) Log a WARNING message.



Kolejny wykład:

Deklaracje i nadpisywanie metod w języku Java. Komentarze dokumentacyjne w języku Java.



DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ

